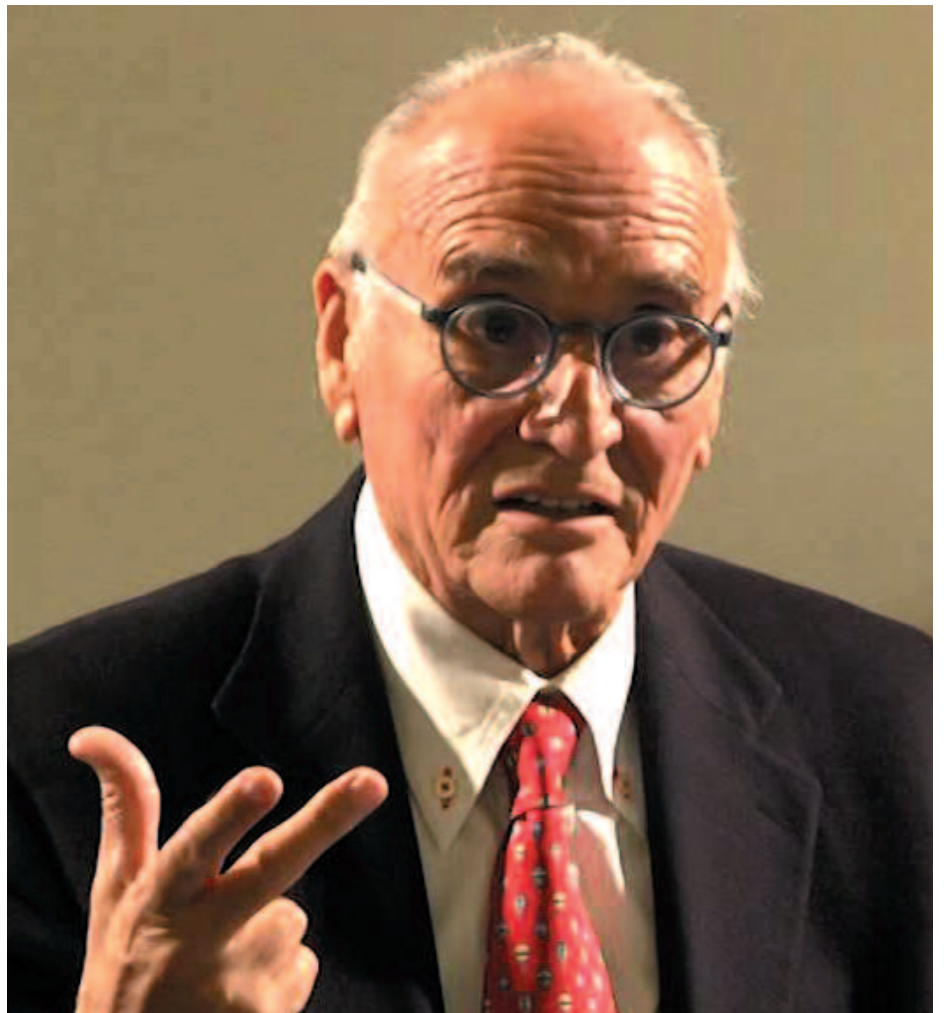

EL MEU ESTIMAT STEI: 40 ANYS DE LLUITA EN DEFENSA DELS DRETS PROFESSIONALS DELS MESTRES

Bartomeu Rotger

A finals del passat mes d'octubre, en la tardor més amable, em va cridar en Montserrat Nadal de l' STEI. La seva encomana va ser molt directa i mig persuasiva, amb tota l'amabilitat que solen tenir les persones concretes: "Hauries de fer una petita valoració del que és i ha estat el nostre Sindicat de Mestres al llarg d'aquests 40 anys en què hem compartit unes mateixes experiències, potser des de posicions diferents..." Així que amb molta cura i una certa il·lusió començ a reflexionar sobre el que ha estat aquest recorregut educatiu, en diferents llocs de treball, i amb la presència constant d'uns Sindicats d'Ensenyança ben activats i sempre presents en la defensa dels drets professionals dels docents.

Després de pensar en com hauria d'enfocar i articular aquest encàrrec, he arribat a la conclusió de que més que valoracions, sempre massa subjectives, rebroten en el meu pensament vivències i petits records molt concrets que tal volta ens puguin ajudar a fer-nos una idea del que han estat els Sindicats per l'ensenyança i els seus treballadors, els nostres Mestres. I és curiós que gairebé

tots aquests petits records pertanyen a persones i fets del mateix STEI...

Tant en el meu temps de Mestre, com en la inspecció d'educació i la mateixa Conselleria del nostre Govern, sempre vaig tenir molt clar que un SINDICAT DE MESTRES és absolutament necessari en un sistema educatiu complex i no sempre exemplar. En el meu cas, em va ajudar a reflexionar i a actuar en un medi educatiu on les famílies, els alumnes i els Mestres, professors i professores, són els vertaders protagonistes. I el seu treball, no gens senzill ni fàcil, ha de ser reconegut en tot moment i lloc, tot protegint i reivindicant els seus drets professionals.

Els Sindicats – i especialment l' STEI – amb les seves actituds i determinacions, compartides o no, sempre em varen fer tocar amb els peus a terra i em varen servir per a tenir molt presents les condicions i necessitats del professorat en tots els projectes i accions. I encara que a vegades es feien avinents certs problemes i conflictes, ben aviat havíem de reconèixer que, malgrat tot, era necessari tenir ben presents els drets professionals dels nostres professors i professores. D'aquesta manera, els Sindicats, i concretament el meu

respectat STEI, em varen ensenyar a tenir molt en compte aquests drets professionals del magisteri i la necessitat de la seva protecció i defensa.

I tot això es fa present i realitat en unes quantes vivències personals que han quedat gravades en la meva consciència al llarg d'aquests 40 anys. Són senzilles i, com he dit, molt personalitzades, encara que totes juntes poden tal volta representar el que ha estat concretament l' STEI i els seus membres en la nostra educació i, més concretament, en la meua vida professional: RESPECTE, AMISTAT, AGRAÏMENT.

Record ja llunyà és la sala d'actes de l' Institut Ramon Llull tota estibada de Mestres exaltats i tots els Sindicats, en lluita per unes decisions molt greus per als Mestres que havia pres la Delegació d' Educació... de na María Paz Villalba per ordre del Ministeri. La situació era ja molt complicada i a punt d'explotar, amb la presència de policies mig camuflats... L'estimat Pere Ríos i jo ens vàrem tancar en una aula i vàrem arribar a un acord. Finalment, tot es va tranquil·litzar i la cosa va acabar bé.

Hi havia una imatge que es repetia molt sovint: la parella formada per Pedro

Polo i en Biel CALDENTÉY estava sempre present en tots els actes i situacions per tal de defensar els drets dels professors... I què en direm de la presentació conjunta del llibre "ELS CONSELLS ESCOLARS A BALEARS", elaborat per l' STEI i patrocinat per la Conselleria; i que va suposar una gran empenta en la posada en funcionament dels Consells als nostres centres. I no diguem del més savi pedagog que jo he conegut, el magnífic Tomàs MARTÍNEZ.

En definitiva, la cooperació entusiasta amb els estimats representants d'aquest Sindicat va ser, al meu parer, molt profitosa per als nostres Mestres i per a tot el sistema educatiu dels darrers decennis del segle XX. I ara, amb Miquel GELABERT al capdavant, esper que tota aquesta història d'aquests anys que, per cert, he intentat descriure en el meu llibre "Memòria de 75 ANYS D' EDUCACIÓ A LES ILLES BALEARS", serveixi per a incrementar la lluita i la consolidació d'un sistema educatiu més positiu i més nostre.

Feliç 40 aniversari, molt estimat STEI, amb la confiança que la vostra lluita per la defensa dels nostres centres i dels nostres Mestres no aturi mai. MOLTS D' ANYS!! ■